

MATEJA 24. UN 25. NODAĻA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 24:1–25, Atkl. 13:11–17, Mat. 7:24–27, Lūk. 21:20, Mat. 25:1–30.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo celsies viltus kristi un viltus pravieši un rādīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja tas iespējams, arī izredzētos.” (Mat. 24:24)

Mateja 24. un 25. nodaļā Jēzus atklāj svarīgas patiesības par gala laiku un par to, kā tam sagatavoties. Vienā ziņā šīs nodaļas bija Kristus mācība par pēdējo dienu notikumiem. Vienlaikus, raugoties tuvākā nākotnē, Viņš redz gaidāmo Jeruzālemes iznīcināšanu – traģēdiju Viņa ļaudīm katastrofiskā apmērā.

Tikmēr ar saviem vārdiem mācekļiem Kristus uzrunā arī savus sekotājus nākamajās paaudzēs, arī īpaši pēdējo, kas būs dzīva, kad Viņš atgriezīsies. Jēzus neatklāj skaistu ainu. Kari, karu daudzinašana, sērgas, viltus kristi un vajāšanas – tā būs pasaules daļa un Viņa draudzes daļa. Pārsteidzoši, ka, atskatoties laikā, mēs varam redzēt, cik precīzi bija Viņa paredzējumi. Tāpēc mēs varam Viņam uzticēties arī attiecībā uz paredzējumiem, kas vēl nav piepildījušies mūsu dzīves laikā.

Bet Jēzus nebrīdināja tikai par to, kas notiks. Mateja 25. nodaļā Viņš stāstīja līdzības, kas, ja tās tiks ņemtas vērā, sagatavos Viņa ļaudis “Cilvēka Dēla” nākšanai. Jā, nāks grūti laiki, bet Viņš sagatavos ļaudis, kas Viņu sagaidīs, kad Viņš atgriezīsies.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. maijā.

Spēcīgs pravietojuma apstiprinājums

Pēdējās dienās pirms krusta notikumiem mācekļi runāja ar Jēzu uz Eļļas kalna. Iedomājieties, ka dzirdat Jēzu sakām, ka templis tiks iznīcināts. Kas zina, kas tieši notika viņu prātos, bet jautājums, ko viņi pēc tam uzdeva, norāda, ka viņi saistīja tempļa iznīcināšanu ar “pasaules galu” (Mat. 24:3).

Izlasi Mat. 24:1–25. Kādu vēsti par pēdējām dienām Jēzus deva saviem sekotājiem? _____

Mateja 24:1–25 skaidri pasaka, ka Kristus ir nobažījies par krāpšanām, kas samulsinās Viņa ļaudis visos laikmetos un arī gala laikā. Starp šīm krāpšanām būs viltus pravieši un viltus kristi. Daži nāks, apgalvojot, ka pārstāv Kristu (viltus pravieši), un daži nāks, apgalvojot, ka ir Kristus. Sliktākais ir tas, ka cilvēki viņiem arī ticēs.

Mēs esam redzējuši skumju, bet spēcīgu Dieva Vārda apstiprinājumu. Visā vēsturē un pat mūsu dienās patiešām ir nākuši krāpnieki, sakot: “Es esmu Kristus!” Kāds ievērojams pravietojums! Dzīvojot šajos laikos, mēs varam atskatīties vēstures garajos gadsimtos un redzēt (kā to nevarēja cilvēki, kas dzīvoja Kristus laikā), cik precīzs bija šis pravietojums. Mums arī nevajadzētu būt pārsteigtiem, ja šādas krāpšanas, tuvojoties noslēdzošajai krīzei, tikai pieaug.

Arī ticības apstiprināšanas kontekstā aplūkojiet, kā Jēzus attēloja pasaules stāvokli. Dažādos laikos zemes vēsturē kopš Kristus cilvēki ir likuši savu cerību uz lietām, kas, kā viņi ticēja, vismaz lielā mērā samazinās cilvēces ciešanas un postu. Vai tās būtu politiskas kustības, tehnoloģijas, zinātne vai intelekts – cilvēki ir likuši lielas cerības uz to, ka radīs ideālu un perfektu stāvokli šeit, virs zemes. Kā atkal un atkal ir parādījusi sāpīgā vēstures liecība, šīs cerības vienmēr ir izrādījušās nepamatotas. Pasaule mūsdienās ir tieši tāda, kā Jēzus teica. Kristus vārdi, izteikti gandrīz pirms diviem tūkstošiem gadu, parāda, cik nepareizas ir bijušas šīs cerības.

Izlasi Mat. 24:25. Ko mēs varam paņemt no šī panta, kas varētu palīdzēt mums nostiprināties savā ticībā? _____

Izturēt līdz galam

Izlasi Mat. 24:9 un Atkl. 13:11–17. Kādas paralēles pastāv starp Jēzus teikto šeit, Mateja evaņģēlijā, un to, ko Viņš iedvesmoja Jāni uzrakstīt Atklāsmes grāmatā? _____

Kristus bažas par Viņa ļaudīm gala laikā ietver globālu krāpšanu, kas liek tautām nostāties pret patieso ticību un uzspiest pasaulei viltus pielūgsmi. Tie, kas stāv stipri, piedzīvos naidu, likstas un pat nāvi.

Izlasi Mat. 24:13. Kas ir tā atslēga, lai tiktu glābts, lai paliktu uzticīgs pat pasaules pretestības vidū? _____

“Neviens cits, kā tikai tie, kas ir nostiprinājuši savu prātu ar Bībeles patiesībām, nepastāvēs pēdējā lielajā konfliktā.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 593. lpp.) Šis apgalvojums nozīmē, ka neviens, kas stiprinās savus prātus ar Bībeles patiesībām, netiks aizrauts nekādās gala laika krāpšanās. Viņiem ir jābūt stipriem tajā, kas patiesība ir šajā laikā. Citādi viņus pievils krāpšanas.

Izlasi Mat. 7:24–27. Kas vēl ir svarīgs, paliekot uzticīgam Dievam? _____

Lai arī cik svarīgi ir būt intelektuāli nopamatotam Dieva Vārdā, saskaņā ar Jēzu ar to vienalga nepietiek, lai stāvētu stipri pārbaudījumos, ko mēs piedzīvosim. Mums ir jādarot tas, ko esam mācījušies. Tas ir, mums ir jāpaklausa patiesībai, kāda tā ir Jēzū. Augstāk minētajā līdzībā abi celtnieki dzirdēja Jēzus teikto. Atšķirība starp tiem, kas izturēja, un tiem, kas neizturēja, bija paklausība tam, ko Jēzus mācīja.

Kāpēc tie, kas paklausa, stāv stipri, bet tie, kas nepaklausa, krīt? Ko tādu paklausība izdara, kas padara cilvēku nelokāmu ticībā? _____

“Izpostīšanas negantība”

Savā runā par gala laiku Kristus norāda uz “izpostīšanas negantību” (Mat. 24:15), kas minēta arī Daniēla grāmatā (Dan. 9:27, 11:31, 12:11).

Dievs pasludināja kaut ko par “negantību”, ja tā bija nopietna Viņa likuma pārkāpšana, piemēram, elkdievība (5. Moz. 27:15) vai amorāla seksuāla rīcība (3. Moz. 18:22). Tādējādi šī “izpostīšanas negantība” ietvēra sava veida reliģisku atkrišanu.

Izlasi Mat. 24:15 un Lūk. 21:20. Kā šie panti palīdz mums labāk saprast, par ko Jēzus runāja, kad Viņš pieminēja “izpostīšanas negantību”? _____

Šie divi panti skaidri parāda, ka Jēzus paredzējums ietver šausmīgo iznīcību, kas nāks pār Jeruzālemi 70. gadā, kad pagāniskā Roma iznīcinās ne tikai pilsētu, bet arī svēto templi.

Tomēr šim pravietojumam ir otrs piepildījums, kurā tuvākie notikumi, tādi kā Jeruzālemes iznīcināšana, ir kā nākotnes, gala laika notikumu modelis. “Kristus redzēja Jeruzālemi kā simbolu pasaulei, kas, nocietinājusies neticībā un pretestībā, steidzas preti Dieva sodam.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 22. lpp.)

Dan. 12:11 un Dan. 11:31 “izpostīšanas negantība” ir minēta saistībā ar vēlāko fāzi Romā, ar pāvestīgo fāzi, kurā ir izveidota alternatīva glābšanas un starpniecības sistēma, kas cenšas uzurpēt to, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā un dara tagad Debesu svētnīcā.

Dan. 8. nodaļa, īpaši 9.–12. pants, palīdz nolikt šos notikumus to vēsturiskajā kontekstā, kas bija Romas impērijas divas fāzes. Pirmā fāze, kas redzama mazā raga horizontālajā attīstībā (Dan. 8:9), atklāj milzīgo pagānu Romas impēriju. Otrajā fāzē (Dan. 8:10–12) mazais rags aug vertikāli, nometot lejā dažas zvaigznes (Dieva ļaužu vajāšanas) un paaugstinot sevi par “Pulku Pavēlnieku” (Dan. 8:11), Jēzu. Tas aino pāvestības fāzi, kas izcēlās no pagāniskās Romas sabrukuma, bet vēl joprojām paliek Roma. (Tāpēc ir tikai viens simbols, mazais rags, kas aino viena un tā paša spēka abas fāzes.) Tiesa (Dan. 7:9, 10), svētnīcas šķīstīšana (Dan. 8:14) un zīmes debesīs (Mat. 24:29) – viss norāda uz Dieva iejaukšanos savu ļaužu labā pēdējās dienās.

Desmit jaunavas

Pēc runas Mat. 24. nodaļā par savām atnākšanas zīmēm nākamajā nodaļā Jēzus runā par to, kā tai sagatavoties.

Izlasi Mat. 25:1–13, līdžību par desmit jaunavām. Ko Jēzus šeit pasaka, kam vajadzētu mums palīdzēt saprast, kā mēs varam sagatavoties Viņa nākšanai? _____

Jēzus iesāk šo sarunas fāzi ar runu par desmit jaunavām. Nosaukums “jaunavas” ierosina, ka viņas pārstāv tos, kas sevi sauc par kristiešiem. Viņas neatrodas lielajā cīņā sātana pusē. Tās ir pielīdzinātas Debesu valstībai (Mat. 25:1). Bet gala laikā viņas visas gulēja (Mat. 25:5). Kristus jau bija brīdinājis par modrību (Mat. 24:24) jeb palikšanu nomodā, lai viņas nebūtu nesagatavotas, Viņam atgriezoties.

Visām desmit jaunavām bija lampas un visas izgāja ārā, lai satiktu līgavaini, kas nozīmē, ka viņas visas gaidīja Viņa nākšanu. Taču notika kavēšanās, un visi tie, kas ticēja Viņa nākšanai, aizmiga. Pēkšņi, nakts tumsā, viņas visas pamodās: līgavainis nāca (Mat. 25:1–6).

Negudrās jaunavas bija pārsteigtas, nesagatavotas. Kāpēc? Vienā versijā teikts: “Mūsu lukturi ir izdzisuši” (Mat. 25:8). Citā versijā, kas ir tuvāka grieķu oriģinālam, teikts, ka lukturi “izdziest”. Liesma vēl bija. Viņām vēl joprojām bija nedaudz eļļas, bet ne pietiekami, lai sagatavotos satikt Kristu.

Kas tad bija problēma?

Šīs jaunavas aino kristiešus, kas gaida Kristus atgriešanos, bet kam ir virspusēja pieredze ar Viņu. Viņiem ir nedaudz eļļas, nedaudz Gara darbības viņu dzīvē, bet tā ir tikai mirgojoša liesma. Viņi bija apmierināti ar mazliet, lai gan viņiem bija vajadzīgs daudz.

“Gars darbojas pie cilvēka sirds saskaņā ar viņa ilgām un piekrišanu, iedēstot viņā jaunu dabu. Bet grupa, kas ainota kā nesaprātīgās jaunavas, apmierinājās ar virspusēju darbu. Viņi nepazīst Dievu. Viņi nav pētījuši Viņa raksturu; viņi nav bijuši sadraudzībā ar Viņu, tāpēc viņi nezina, kā uzticēties, kā skatīties un dzīvot. Viņu kalpošana Dievam ir kļuvusi par formu.” (Elena Vaita “Kristus līdžības” 411. lpp.)

Kā mēs varam paskatīties uz sevi un pārlicināties, ka nepieļaujam tādas pašas kļūdas kā šie cilvēki? Kā mēs redzam sevi šajā lomā; kā mēs varam mainīties? _____

Izmantojot savus talantus

Izlasi Mat. 25:13–30. Kāda loma ir dāvanu izmantošanai, lai sagatavotos Kristus nākšanai?

Lai gan Jēzus stāsta šeit citu līdzību, kas atšķiras no tās, par ko iepriekš runājām, abas runā par sagatavošanos Kristus nākšanai. Abas runā par tiem, kas bija gatavi, un tiem, kas nebija. Un abas parāda to ļauzu likteni, kas pašu garīgās nevērības dēļ piedzīvoja mūžīgu zaudējumu.

Kā eļļa ainoja Svēto Garu līdzībā par jaunavām, tā šeit “talanti” (Mat. 25:15) ir dāvanas, kas oriģinālajā grieķu valodā ir “talanta”. “Talanti aino īpašas Gara dāvanas kopā ar visām dabiskajām spējām.” (The SDA Bible Commentary, 5. sēj. 510. lpp.)

Visi kalpi līdzībā bija saņēmuši dāvanas no sava kunga. Ievērojiet arī, ka tās bija kunga dāvanas (Mat. 25:14), kas viņiem bija uzticētas “katram pēc viņa spējām” (Mat. 25:15). Dāvanas viņiem tika dotas uzticībā. Patiesībā šie kalpi bija pārvaldnieki tam, kas viņiem nepiederēja, bet par ko viņi bija atbildīgi. Tieši šī iemesla dēļ kungs atgriežoties “pieprasīja tiem norēķinu” (Mat. 25:19).

Garīgās dāvanas nāk no Svētā Gara (sk. 1. Kor. 12:1–11, 28–31, Ef. 4:11). Šī ir labā vēsts tiem, kas domā, ka viņiem ir vismazākā dāvana. Dāvanas nav iespējams saņemt bez Devēja. Tāpēc šie cilvēki saņēma savu dāvanu līdz ar vislielāko dāvanu – Svēto Garu.

Dāvanas jau pieder mums Kristū, bet mūsu patiesais īpašums ir atkarīgs no Svētā Gara saņemšanas un no pakļaušanās Viņam. Šeit kļūdu izdarīja neienesīgais kalps. Viņam bija iedota dāvana, bet viņš ar to neko nedarīja. Viņš atstāja savu dāvanu novārtā un nepielika pūles, lai izmantotu to, kas viņam bija žēlsirdīgi iedots. Līdz ar to Jēzus nosauca viņu par “nelietīgu un slinku” (Mat. 25:26) – tas ir spēcīgs nosodījums.

Jēzus stāstīja šo līdzību pēdējo dienu un Viņa atnākšanas kontekstā. Ko tas mums māca par to, kāpēc savu talantu izmantošana ir tik svarīga, lai sagatavotos pēdējām dienām? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Cilvēks, kurš saņēma vienu talantu, ‘aizgāja un ieraka to zemē un tā paslēpa sava kunga naudu’. Tas, kuram bija vismazākā dāvana, savu talantu bija atstājis neizmantoju. Šeit ir sniegts brīdinājums visiem, kas savas dotības uzskata par mazām, cenšoties attaisnot to, ka nepiedalās kalpošanā Kristum. Ja šie kristieši spētu darīt kaut ko lielu, viņi ar prieku to uzņemtos; taču, tā kā šie ļaudis var kalpot tikai mazās lietās, tie domā, ka tas viņiem dod tiesības nedarīt neko. Šeit viņi kļūdās. Dalīdams dāvanas, Kungs pārbauda raksturus. Cilvēks, kurš neuzskatīja par vajadzīgu izmantot savu vienīgo talantu, parādīja, ka ir neuzticīgs kalps. Ja viņš būtu saņēmis piecus talantus, tad viņš tos būtu apracis tāpat, kā apraka šo vienu. Tas, ka viņš nepareizi rīkojās ar vienu talantu, parāda viņa nicinošo attieksmi pret Debesu dāvanām. ‘Kas vismazākajā lietā ir uzticams, tas arī lielās lietās ir uzticams.’ (Lūk. 16:10) Mazo lietu svarīgums bieži vien netiek pienācīgi novērtēts tikai tāpēc, ka tās ir mazas. Tomēr tām ir liela nozīme cilvēka audzināšanā. Kristieša dzīvē nav tādu lietu, kurām nebūtu vērtības. Mēs piedzīvosim daudz briesmu sava rakstura veidošanas procesā, ja nepietiekami novērtēsim mazo lietu svarīgumu.” (Elena Vaita “Kristus līdzības” 355., 356. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādas ir dažas no ideoloģijām, kas solījušas virs zemes panākt ideālu pilnības stāvokli? Kāpēc tās visas bez izņēmuma ir cietušas neveiksmi?
2. Kas paklausībā Dievam ir tāds, kas stiprina mūsu ticību? Tas ir, kāpēc ticība bez atbilstošiem darbiem ir “mirusi” (Jēk. 2:26)? Pārdomājot pārbaudījumus, kas sagaida tos, kas “ievēro Dieva baušļus” (Atkl. 14:12), kāpēc ir tik svarīgi, lai mēs būtu sagatavoti tam, kas nāks tad, kad mēs to vismazāk gaidīsim?
3. Padomājiet vairāk par desmit jaunavām. Kāpēc viņu stāstam vajadzētu būt mums par brīdinājumu, ņemot vērā, ka daudzējādā ziņā viņas izskatījās un rīkojās līdzīgi? Kā mēs varam pārliecināties, ka mēs nepiekrāpjam sevi, kā tas notika ar nesaprātīgajām jaunavām?
4. Ko nozīmē tas, ka, ja iespējams, pat “izredzētie” var tikt piekrāpti? Kā mēs saprotam, kas ir “izredzētie”? (Sk. Mat. 24:31, Rom. 8:33, Kol. 3:12.) Ko tas mums stāsta par to, cik liela būs pievilšana?